

BELLA WEAVER

**ustvarjalka čarobnih svetov za male
in velike sanjače**

Bella Weaver je umetniško ime, s katerim svoje izdelke podpisuje domačinka Blanka Tkalec iz vasi Senožeti, Občine Dol pri Ljubljani. Je avtorica člankov, intervjujev, pravljič in ilustracij. Rodila se je leta 1965 v Ljubljani in v ljubljanskem New Jerseyju preživela svojo mladost. Tam se je z vilinci in škrti pogovarjala na domačem vrtu, gonila gugalnico do nebes in še čez, se podila po asfaltu s kotalkami, po ledu z drsalkami, po cesti s kolesom ali pa peš. Oboževala je branje, risanje, glasbo in ples. Žal jo je karierna pot odpeljala drugam.

Ker ni sledila sebi, je po dolгих letih hudo zbolela in vsega se je morala naučiti znova. Učiteljica Bolezen jo je vrnila na njeno pravo pot, saj je priklenjena na posteljo spoznala, da so njene misli, domišljija in ustvarjalnost še vedno svobodne. Svet je začela bogatiti z izjemnimi pravljičami, ki so namenjene tako otrokom kot tudi odraslim. Te pravljičice niso le zgodbe, temveč prinašajo pozitivna sporočila in barvite ilustracije, ki se dotikajo globin človeškega srca.

**Bella Weaver tke besede, ki zdravijo.
In vsaka njena pravljičica kaže pot do svetlobe.**

RAZSTAVA

Inkluzija

**4.–28. september 2025
Erbergovi paviljoni, Dol pri Ljubljani**

KAJ POMENI INKLUZIJA:

Inkluzija je veliko več kot zgolj zapis v zakonih – pomeni priložnost, da vsak posameznik enakovredno sodeluje v vseh vidikih družbe.

Invalidi se pogosto srečujemo z nevidnimi ovirami: socialno izolacijo, nerazumevanjem in omejenimi možnostmi za polno udeležbo v javnem življenju.

S to razstavo želimo opozoriti na pomen resnične, žive inkluzije – takšne, ki ne ostaja le na papirju, temveč se uresničuje v vsakdanjem odnosu, v prostoru in kulturi.

Ne gre za prošnjo, temveč za povabilo:
**Ustvarjajmo skupnost, v kateri je vsak
glas slišan in vsak človek vreden
enakega spoštovanja.**

ERIC PIBERNIK

mlad umetnik z veliko začetnico

Rojen leta 2003 v Novem mestu je odraščal med valovitimi belokranjskimi griči, kjer teče reka Kolpa in raste metliška trta. Tam se je začela zgodba dečka, ki ne dovoli, da bi ga karkoli ustavilo. Rodil se je brez rok, a z neizmerno voljo. Že od malih nog ni sprejemal besede »ne moreš«. Ni sledil potem, ki so jih poznali drugi – tlakoval je svoje. Kar bi bilo večini ovira, je njemu z voljo, vztrajnostjo in domišljijo postalo izhodišče za ustvarjanje. Slikati je začel že pri sedmih letih. In kako čarobno so se njegove misli prelile na platno! Pri desetih je že postal štipendist mednarodnega združenja slikarjev, ki slikajo z usti ali nogami. Njegov talent ni ostal neopažen. Slikanje mu pomeni svobodo, igriv pobeg v svet domišljije. Najraje ustvarja v grotesknem stilu, a zna očarati tudi s tihožitji in pokrajinami. Danes je študent vizualnih umetnosti in živi ustvarjalno življenje. Njegova ustvarjalnost se ne konča pri slikarskem stojalu – v prostem času ustvarja tudi elektronsko glasbo v tehno in DJ žanru. Svoje ideje pogosto združuje v zvočna in vizualna umetniška dela, s čimer dokazuje, da umetnost ni omejena z obliko, temveč jo vodi ideja.

Eric ne ustvarja zgolj slik – ustvarja upanje, da je vse mogoče.

MARTINA PAVLOVIČ – TINA

umetnica, ki z usti slika čudeže narave

Rodila se je leta 1974, polna radovednosti in odločnosti. Njena pot je bila jasna: narava, znanje, študij biologije. A leta 1999 ji je nesreča s padalom čez noč spremenila življenje. Poškodba hrbtenice jo je priklenila na voziček in posteljo. A ni odnehala. Po dolgih letih rehabilitacije je končala študij, postala profesorica biologije in gospodinjstva ter začela pisati članke za naravoslovne revije. A pravo presenečenje je prišlo leta 2007, ko je prvič poskusila slikati z usti. In se zaljubila v ustvarjanje. Njene slike so čudovit poklon drobnemu svetu – polne pikapolonic, mravelj, pajkov in metuljev. V njih ni nič strašljivega, samo čarobnost, ki jo vidi le nekdo, ki zna gledati s srcem. Pod mentorskim vodstvom je hitro napredovala, leta 2009 pa postala štipendistka mednarodnega združenja umetnikov, ki slikajo z usti ali nogami. Danes slika predvsem z olji, ob glasbi in v svojem ritmu, ko začuti pravi trenutek.

Tina slika z usti, a ustvarja z dušo. Omejitev zanjo ni – so le drugačne poti.

